

ו א מי פ"ד מסלכות פסק"מ
ה' קולת ז' :
ב ממי סס קולת ה' :
ז ג מיי סס קולת טו :
ח ד ה מיי פ"ד מס' מורה
ס פ' :

רעה אור השלם

1. אֲשֶׁר הָאָה אַשְׁם לִי?
וּקְרָא הַט
2. וְאַם בְּחֵדֶשׁ שְׁלֹמִים גְּדוּלָה
מִן דָּקָרְבָּן וְאַמְּרָבָבָן אָמָּר
אִם גְּזָקָה תְּמִימָה קְרִיבָנָה לְפִנֵּי
יְהָוָה וּקְרָא גָּא
3. אֲםָל עַל תְּחִזְקָה
וְאַמְּרָבָבָן עַל וּבְהַחֲנֹתָה לְלֹא
מִצְוֹת בְּלִילָה בְּשֶׁמֶן וּרְקִיקָה
מִצְוֹת שְׁלָמָה שְׁבָעָן טְלִיל
וּקְרִיבָת לְהָלָל בְּלִיל בְּשֶׁמֶן
וּקְרָא גָּבֵר

מוסף רשי

תנויי נומחאות

ל' קרא ואה הילבָרָה נְגִיָּה. וְאֵת מַנְמַנְתָּן דְּלַעֲלָה קָרְבָּן
לט' דַּעֲדָה וּמִקְרָבָה קָרְבָּן עַלְמָה שְׁלָמָה וְוְלִי' דְּלַעֲלָה קָרְבָּן
כט' כמו כן בְּתוֹךְ אֶזְרָחָן נִתְקַרְבָּן אֶל חַנְקָה וְבְּמִזְבֵּחַ אֶל אַמְרָה
דו'ה. ס'ג' ר'ס' וּוְקָרָב לְבָשָׂר חַנְקָה דְבָשָׂר יְמִינָה מִקְרָב לְבָשָׂר
טט' עַזְבָּרִין (ד' ע. ו. ו.ט' מ' לְבָשָׂר דְבָשָׂר מִתְּמֻמָּה גִּיאָה) (ב'

לדרעיה אולא אָדָל
רואה (לעה) [לעלום]
miriy lha lemitah vekra
א בהא תליין כיון
א קרבא אלא הלכה
תהורת אשם הא נמי
יר כל שבחתה מרה
מייבע לה שדי עבר
ע אמר אין צרי
רתתו קרביה: ל"ל קרא
אין ה"נ [א] ט אלא קרא
הונא דאמר רב הונא
ושחתו סתם כשר
א נתק לא מ"ט ^ההא
דקא ליף מהני קראי
ההוא מיבע ליה לויל
על מומין ותיפוק לי
לא משמע ליה ולהאי

ב' [ב] אם נקבה תsha אפלו ממיועדו ל'א אמר ולד שלמים לא ב אמר ר'ש לא נחלקו על זולד ולד תמורה חלוקן על הولد [ב] ר' יהושע קרבן ה' העיר ר' אמר שקרב שלמים אמר תהה לנו פורה של זבחו ואכלנו ולדה שלמים ר' יוחנן מ"ט ר' א' שלמים קרבנו י"י' חייא בר אבא לר' אמר ר' יקריבנו ה' נ' דאמ' נ' וחתניא ולדה אבא ר' יוחנן הינו מא גדר מהם עדרים ו כ' [ה] איבעיא להו שליא יקרבו אלא יקרבו יקרבו אלא לא יקרבו א נחלקו שלא יקרבו פליג ר'א עליה דרבנן א אקראי בעלמא הוא א נחלקו שיקרבו אלא פליג ר' ר' א עלייה דר' א לד מתק [ה] מעישה קא בעי ט' לה

שיטת מקובצת

ויקרא **טבשע ל' קרבא וה בא תלי.** ג' לנוין, והמחרן סבר דוחללא ליהה למינך מזוהה מן המבורג אבל אי בעי ליקיר, פיריך דהבא לאילא היה ראי להקברת האל הו אלילו. וכן: **אל' הילרבא טבשע מטהות ואריא טבשע** בטוריה אשם. כבר קושה לו ה' לעיל א' עשרה עשרה על מוטשי מהקורבה והולאה ובדאש פוללה וזה לנצח אבא ודעבב הא דמיון נאש לאש כשר להיל' א' עשרה ואריא ורכ' לטבשע מטהות ואילו דוחללא לאמ' קורם רולס א' ואניא והוינו שאר אבאל ליל' ואיגרא (ישע' יברך)

וחולוקת ר' אילעון וחכמים. גילום מה' יוסף ויל' ואחריו של הר' פרץ זיל': שם ובגמ' מפרש טעמייהו. עי' בהשמהות בסוף המסתה:

כט. מטעם ולד נלה': א' טו' קרב. ולד סלמייס דהה קרכ' צבאליס
כמיג: ולד ומאר. קה ממעט דהלהת וחין ולד כל קדריסים קליינז:
ולד סטודנט. מעצל בקמה צ'ילדה נקצת צעשיין ומלרך נילס
ולד חייו קראת אלן לילא וילכל צמוועו נבעליס קלין מעצל צונעל
צמוועו נבעליס: מצעורי גמו. ובצוכו
לט קרא ולד דיליא דהה ליכם ולד
בצוכו דהה וככל קוח: ציל' יוס וויס
עדער נצעקה. לי' ווילט שמוא ווילטס
סמא' למשמען נרגען לרען צמיהן סמא'

זורה אור השלם

1. אם בשלב הזה מזכיר את קרבנו והזכיר אותו לפני יי' ויקרא ג
2. אם על תужה יזכירנו והזכיר על זכותו והזהר לוולט מוצאות בלולות בשם ווקרא מוצאות נשחים בשם וسلط מרכיבת חלה בלולות בשם ויקרא י' ב'

הגהות הב"ח

(ג) גַּם נִלְדָּשׁוּ דָמְרִים דָמֵי
עֲלֹהָה וְלֹא מִלְּמָתָה: (ד) רְשָׁבָת
דָּבָר מְנֻמְדָה וְרִוי כְּסֶף
מִלְּמָתָה שֶׁמְאָה אַגְּדָה
כִּי מִלְּמָתָה בְּנֵי וְנָזְרָה
לְבָנָה מִלְּמָתָה שֶׁמְנֻמְדָה
לְבָנָה, יְמִינָה וְלְבָנָה: (ה) מִלְּמָתָה
מִלְּמָתָה וְלְבָנָה כְּסֶף
מִלְּמָתָה בְּלִבְנָה וְלְבָנָה
מִמְּמָקָם: (ו) דָבָר מְמֻמָּלָך
וְרַקְבָּה וְרַקְבָּה סְלָל דָבָר
וְלֹא מְנוּמָה כְּסֶף וְלֹא מְנוּמָה כְּסֶף
מִשְׁאָדִימָה קְרָבָה וְלֹא
קְרָבָה מִשְׁאָדִימָה.

הגהות הגר"א

[א] ב"ג, קומר יקטרינו מליטסק.
[ב] ק"ז חומר מזהה יקליב טוליטס;
[ג] ד"ש ד"ה מס. סטודיה, ק"ז.
מודע: [ד] ד"ה מס' וסוחין
כליג, ק"ז, וככללו: [ה] תחת ד"ה
ולעלותם כי, ולו' ג' מילנץ מליטס
לסקלנטה פּרָמְרָה זילנְצָה
ברטומַנְסָה ו'ה' גִּינְצָה ד"ה
ברטומַנְסָה.

רביינו גרשום

תני הואה קרבן וולד שמי אוננו קדרם, וכשיינו צ ע"ג כלבנן דורי נלי' ג'ר' נול' מזון יחו' קרכ' כלב' וכל' רדכטה חסיה היל' אל' גל' מזון צב' מל'ם דורי' ג'ר' נול' סין יחו' קרכ' קיינו מדוקנ' צב' מל'ם דורי' ג'ר' ממו' עד'דים טירס' נסכמה'ת מל'ם (qr' ג'ז.) עוקין לא נטה' נלה' נלדב'ן (qr' מהליכין): **העדרה** בעי' קמיבארה. הנק' גל' פלי' נט'

תני רבי חייא למשוער לר' יהושע בן לוי אמר כשב צהו מקריב ולד ראשון קרב ולד שני אינו קרב הוא קרב ואין ולד כל הקדרשים קרב ולד דמאי אי דעהה ואשם זכרים הם ולא בני ולד הם אי דחמתה הולכתא גמורי לה דלמייתה אולא אמר רבנית לאיתוי ולד המשוערת ולד המועשתה למה לי קרא עברה עברה מבכור קא גמר לה אצטראיך ס"ד אמיןא ⁽⁵⁾ אין דני אפשר משאי אפשר קמ"ל: העיד צ"ר"ש ו/or פפ"ס כו: ⁽⁷⁾ ואולרבא דאמר קדרים בזין שעבר עליהם ⁽⁸⁾ בבב' אחר מעצרה יום ויום עבר עליהם ⁽⁹⁾ בעי מלכיה אמר רב זבד משמיה דרבנן בגין שוויה חוליה בעצרה רב אשיה אמר מאן חג נמי דקחני חג שבועות ואידך ⁽¹⁰⁾ כל היכי דקחני פסח תני עצרת אי היכי מאן אסחדותה לאפוקי מדר"א דאמר ולד שלמים לא יקרב שלמים קמפהיד הוא דרכך: מותני ⁽¹¹⁾ זולד תורה ותמורתה צולין ולד ולדן עד סוף כל צהדורות הרץ אלו כתורה ובכלבר שאין טענוןין להם: נמי ⁽¹²⁾ מנא הני מייל דת"ר מהו ⁽¹³⁾ ואומר צ"ק יקריבנו מפריש תודה ואבראה והפריש אחרת תחתיה ונמצאת הראשונה והרי שתיהן עומדות מן שיאיו שיזכה יקריב ולחמה עמה ת"ל תודה יקריב יכול תהא שנייה טעונה לחם ית"ל יקריבנו ⁽¹⁴⁾ אחת ולא שתים ממן לרבות ולדות תמורות וחילופיהם ת"ל ⁽¹⁵⁾ ואם על תודה יכול יהו כולין טענות להם ת"ל על וכח התורה יש תודה טעונה לחם ולא ולדה ותמורתה וחלפתה טעונה לחם: מותני ⁽¹⁶⁾ תמורות עללה يولדי תמורה ולד ולד ולד מהו יולדה עד סוף כל העולם הרץ אלו בעלה וטענון הפשטה ונותוח בכלי לאנשים ⁽¹⁷⁾ יהמפריש נקבה לעולה يولדה וכבר ירעה עד שישתאב ימיכר ויביא בדמיו עולה ⁽¹⁸⁾ צ"ק אליעזר אומר הוא עצמוני יקריב עולה: נמי ⁽¹⁹⁾ מאן שנא רישא דלא פליני ⁽²⁰⁾ ומ"ש ספ"א דפלני אמר רבה בר בר חנה במחלוקת שנויו זו תמייא רבנן ע"כ לא פלני ⁽²¹⁾ עליה דר' אליעזר אמרה לא קריבה אבל ⁽²²⁾ תמורה דאמיה נמי אמר רב כי ⁽²³⁾ אליעזר יקריב עללה הוא עצמוני תמורה ולד ולד ולד ולד מהו יולדה ר' דמיו לנרכה רב כי ⁽²⁴⁾ אליעזר אומרimoto ר' אמר צ"ק אין הוא עצמוני לא אמר רב חסדא ר' א"ד סיירוא ל' דאפיילו ולד נמי קרבה עללה אודו ל' מיהת דמותות לנדבת יהוד אויל ואמרי רבא אמר עד כאן לא קאמור ר' י"ס אליעזר פריש נקבה לעולה דאיכא שם עולה על אמר

שווים ומחאים

שיטת מקובצת

ופשנ' ד' א' בירורים דרבנן קא'ם. ובא בא להוסיף שאר ר' לאנו יכולות לחלק בין חמורות ואלה כבשו שפהש והולך. וחס' ר' חי' חמורה ובו וילדה החטורה ונבה. ולזה חמורה ולדון כו' לא איצטערן למיטני כוין ודמן ולד חמורה אלא אידי רותני רשא:

מורות הש"ם

שׂו א ב מ"י פ"ז מס' ממוֹרָה סְלִכָּה ו, ופ"ז ממלכת קְרַנְן פְּמֵם תְּלִכָּה 6 : [מ"י פ"ט מס' פְּסֻלִי סְמוּקְדָּן סְלִכָּה ע:]

שינויים נומחאות

ונמקומו הפלטנה: **וזה חבא דלאכ'בא**
שם של מילים עם אמו. מה נוכל לטעמיה
СПFILE ש-הטמי נסוכות טרי ליין צלמים
בעוטה אז יוגבי תחולת סקרכס על סבס
שלמים טופליך: **אי חבי ניפלאג נמי**
ברישא. פלאג (לזון להטון) ילדא
לפי הפוך נימיל דמי לולווער הו
עגנוו קראפ פפח דארן אוילס פס פסם
על חמו הלא חלון צחינה יולא ליקראט וואלה
האן יולוין לאערמיך ליזון להטון דראג¹
דלאיג לדאס עולט שערן על חמו דאר
האן ליין פפח גן נונקה זולחין פסם
בעוטה היל צאנן צני נייחם צאה
טהילתם קראפ לדאס פס פס פס פפח ווי²
לייא לוומיר דהולד ליקראט לדאס פפח ווי³
לצאי ליידערן לייא היל צאנן דהילן
צטוס מוקס וילג'ה אסמן לייא היל צאנן
סס פפח על נונקה לייקראט זיין עננמא
ומזוס צצי ליין זולד קראט סוח עננוו
דאס פפח מלכון הומו ראמט' דלענאלס
הה למחר דמלכני סס עולט קען ערן על
המו דאכטער קראט עולט ענמו וכל סייל
הנטכטער נאחי ניטנא נפרנדסן

השוויה באה מכך שפְּרָקֶת אַתָּה מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וְעַל־כֵּן
מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל תִּמְצֵא כְּלֵי־מִזְבֵּחַ וְכָל־בָּרוּךְ הוּא, שֶׁבְּסִבְתָּבֵר מִזְבֵּחַ

ללא בדמפריש נקבה רצ"י לה עולה בסעולות עלה צהלי מליינו נקדרmia העולה לדיינו בסעולות

אשם דליך שם עולה
עור דברמו אין הוא
זה אבוי וכוי בשי רבי
והא תניא ^(א) המפריש
עד שיסטaab ותמכר
ירעה עד שיסטaab
נשתייה אחר הפסח
ויביא בדמיה שלמים
ב יימכר ויביא ברמיין
צומו ^(ב) קרב בשלים
ימים אמר ליה [רבא]
קא אמרת שאני אחר
ה קרב שלמים ^(ג) אי
אמר ליה [^ה] אין ה'ג'
מיד גומרי ^(ד) למוקם
החולק לאחר הפסח
ונמי קרב שלמים אבל
שי אקרשה לדמי פסח
רב עוקבא בר חמא
לדמי ולד נמי לדמי
לפסח היא ולדותיה
ו יוביא בדמיהם פסח
רב פסח והא ^(ז) הכא
^(ז) אליעזר הוא עצמוני
לייה באימה אמר
מה מעוברת עסקין
יוחנן דאמר ^(ט) אם
ו ירך אמו הוא ואמו
ת הנוף אבל ^(י) היא
טריא בריה דרב מרי
א דכבהמה מעוברת
לדותיה שמע מיניה
אמר

אָבִי הַקֵּן מְעַמֵּד בְּלֶבֶת
מִמְּמִילָה מְלָאָה וְעַם קְוֹדָס פְּמָה
צְפִירָה יְלִילָה נָמִי בְּלִיכָּה וְיִזְרָעָה
בְּפָמָה נָמִי אָה שְׁמָט פְּמָה נָמִס כְּלָמִידָה
גְּנֻזִּים (טְבִיעָה) גָּלָה גְּמַלְגַּנְס שָׂעָר צִנְיָה לְאָגָּרְגָּרְגִּי מִזְרָחָה
מִן מְפִילָה נְקָבָה לְפָמָה וְנְסִימָה
הַקְּשִׁיטָה וְעַלְלָה וְקָבָה
מִן גְּמַלְגַּנְס מִקְדָּשָׁה
מִן גְּמַלְגַּנְס וְקָבָה
מִן מְפִילָה נְקָבָה

י' (3) סקדט רהטן
ל' (4) קיה עולה י' כו'
ר' (5) וכילג נלהטס לזר
תמלטה (6) כמו צולדע

אבל גבי תמורת פול

- על אמו מודע רבי פ' אמרו לא קרב טהירות אליעזר שם עולה על אם ירעדן קביה לפסחו פ' ירעדן יביא בדמיה פסח יהלום ימכר ויביא בדמיו פסח תרעה עד פ' שיטחתה לדקה טרעה עד שישח שלמים ר' אמר הויא הכא הכא דלייכא שם רבי אליעזר קרב שהפ' ר' אליעזר אחר הפסח דמותר פסח נפש והכى ניפלוג נמי ברישא שהמותר הולך הולך פ' הפסח טרמיים ולכך אמרה ל' אמייה למדני פסח מהרמי אמרין מדאייה החנניה המפריש נקבה רדען עד שישחתו ומכמיה ר' אמר הויא עצמו אמרה לדמי ואמר רב קרב פסח ולא מוקם כבניא פ' במפירים ברכות שיזרו משוויד דעובר ד' קדרה דלא קדרה קדרה קדרה אמר ליה מר לרביבנא הכא נמי מסתה עסקין מוקטני היה

לְמַמְנוֹסָה וְלִתְחַדֵּשׁ כָּלָמִים
לְלָבָן מִסּוֹת דְּגַמְיָה נֶמֶקְוָס
גַּת הַמְּלָרִוָּת יְמִינָה הַכְּדָא
סְהִלָּתוֹ מוֹתָר הַקָּדָשׁ
לְכַיִלְכִּי לְהַטָּהָרָה לְפִלְיכָת עֲוֹלָה
לְדַבָּשָׂה יְנִיסָּה וְתַלְיִיסָּה חֹזֶה
לְלַבָּצֶת צְדֻמִּים דְּמָמוֹר גַּבְעָה
הַסְּבָבָה נְגִימָה יוֹשָׁבָה וְבִזְבָּחָה
כְּתַחַת הַלְּבָבָה סְבָבָמִים נֶחֱּמָה
כְּתַחַת הַלְּבָבָה שְׁמָמוֹנִים נֶחֱּמָה
חֹזֶה דְּמָמוֹר הַלְּבָבָה חֹזֶה נֶמֶדי

לעתה אפס אין אס עולא עיל
כמכו להזס כופ拉斯 וללהזס הצע
ספונ ילווט למימי ולידייט צומתין זימ
כלומר מהמי לנו פלייגי רצנן

ה) מוקמה דפמיהס ספ"ט ע"ג
 ג) [עניל,], ג) [קונין] נ. ו[עניל]
 ד) עין ס"ה, ג) ציך נעניל
 א) ציך נעליל

חגנות הב"ח

הגהות הגר"א

רשות רשות

מצוי נרנץ נקבה לאשומן ואנו מתייחס
נקבה אל שמו לא קשרה לא
לזרם ולזרמי לא קידוש גופה
אל ארכור דבוקה בדם עולות:
ויבוא דבוקת ספה. כתוב: «וְאֶל־לְזָרְם
קדום הפסה רינעה והילד עד
שנשאובן: ר' נטיריה קרא אדור
הבטה: ר' נטיריה שפיה פאין כור
ונטיריה וויל נקבר לאחר הפסה:
דבוקת ערל' שטול' דבוקת ערל' ויבא
שלמים כלב דיא עצמן ספה
ענבה אל תקלת שלמים מושם
דבוקת ערל' שטול' הווא וכוי הפריש
נקבר לסתס לדיליה פורייסו:
ילדה לאחר הפסה רינעה רוחה רוחה:
דבוקת ערל' דבוקת ערל' טול' אמא.
שאל הרשוצה תחול לאלא זא
שלימים אללא לש פסח ונוד שלא
הדרשה לאילא דבוקת ערל': א' א' א' א' א' א'
אדר הפסה נטיריה יאנק' שלימים
דמורת נטיריה נטיריה קרב שטול' מיט.
וינמי נכאן דאייא שטול' מיט על
כני בישר. ר' נטיריה קרא דבוקת ערל'
פסח קרב שלמים וופיה: נטיג' גן
כני בישר. דבוקת ערל' הפסה
אילא טניא מא נטיריה ויל' ר' ז' ז'
ביסיא דבוקת ערל' שטול' מיט דראירון
דבוקת ערל' שטול' מיט זא עזמו: אבל ד' ד' ז' ז'
שלמים הוא עזמו: אבל ד' ד' ז' ז'
ידע נקבה אל האי שמי' ז' ז'
לא בוך עזמו שלמים הילך אל' אל'
פסח ולא קרש גונס זא ז' ז'
אילא טניא מא נטיריה ז' ז'
ר' אאנ' אאנ' אאנ' אאנ' אאנ' אאנ'
דר' אאנ' אאנ' (גב' עילו) כון דיניא
ויל' ר' נטיריה בילה זא קדרום הנטיריה
ויל' ר' נטיריה אנטון: ר' ז' ז'
דראירון, לא קרב אשם לאחר שונכטבו בעל
קוב שלמים וויל' ז' ז'
האר עטער שלמים ז' ז'
דאקרישס נטיר: ר' ז' ז'
דאקרישס נטיר: ר' ז' ז'

卷之三

אילו בדורות אחדים מוקדש לשליטם מושם דפסח ושלמים בחור בקאהן כך יש לנו לומר ולהזכיר יקוב פסח ורואה כאליו האם עמודת לפסתך, אע"ז ואלא ואלה קיבר פסח האם עגבור לשלמים אין ששה כהו דפסח שלטבים כהו בדור קאהן דב' ע"כ, וכו' בתרום: שם ובספה במאיר מות' גללו, הלשון הראשון לא פרך לבר הסדא דעתמא מושם דרכ' להשה מאהן עמודת מכאן ואילך בין בודל מגוניה אש ובין במפריש נקה עליה (ולדה ר' אבל האן ליפי הפסח מא מקברת הילדה פסח האם תעמורו לשלמים וללבא פרך דפסח

²⁾ אען לאילן זע גאנט אונד זענונג זעט. 3) בען גאנט מלכיז אונד זענונג זעט.